

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců JUDr. Jana Ryby a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobkyně: **MUDr. K. F.**, narozená dne XXX
bytem XXX
zastoupená advokátkou JUDr. Helenou Nutilovou
sídlem Vodní 231/5, 370 01 České Budějovice

proti
žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 2. 2020, č. j. MHMP 195325/2020

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč, který bude vyplacen z účtu Městského soudu v Praze ve lhůtě 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalobkyně.
- IV. Soud vyzývá zástupkyni žalobkyně, aby ve lhůtě 5 dnů od doručení tohoto usnesení sdělila soudu číslo účtu, na který má být vrácený soudní poplatek zaslán.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného, kterým bylo změněno usnesení Úřadu městské části Praha 6, odboru výstavby (dále jen „stavební úřad“), ze dne 11. 2. 2019, č. j. MCP6 049778/2019, jímž byla podle ust. § 156 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), zrušena výzva stavebního úřadu ze dne 7. 12. 2018, č. j. MCP6 288994/2018.
2. Žalobkyně v žalobě namítá, že napadené rozhodnutí vychází z nedostatečně zjištěného skutkového stavu, když žalovaný vyšel z nepravdivých a nepodložených informací, které byly vyvráceny znaleckými posudky předloženými žalobkyní. Dále žalobkyně nesouhlasí s tvrzením žalovaného, že vznik plísně v jednom z bytů bytového souboru nelze považovat za prokazatelně významné ohrožení ve smyslu ust. § 137 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“). Žalobkyně upozorňuje rovněž, že nebylo postaveno najisto, že plísně se vyskytují pouze v bytě žalobkyně.
3. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě nejprve zrekapituloval průběh řízení a poté uvedl, že znaleckými posudky se zabýval a při posouzení věci vycházel z listinných důkazů, včetně protokolu z ústního jednání. Žalovaný odkázal na napadené rozhodnutí,

kde mimo jiné uvedl, že řešení závad v bytě žalobkyně záleží pouze na dohodě mezi vlastníky, stavební úřad by neměl vykonávat funkci arbitra mezi rozdílnými zájmy jednotlivých vlastníků. K nesprávnému posouzení věci žalovaný uvádí, že tvrzení žalobkyně uvedená v žalobě jsou vytržena z kontextu. Dle § 137 odst. 3 stavebního zákona totiž může stavební úřad nařídít nezbytné opravy jen v případě prokazatelně významného ohrožení. Přestože plísň v bytě v daném případě představují velké zdravotní riziko, vznik plísň pouze v jednom z bytů nelze považovat za prokazatelně významné ohrožení ve smyslu shora uvedeného ustanovení stavebního zákona.

4. Soud se zabýval otázkou, zda lze žalobu věcně projednat, neboť o ní může rozhodnout pouze při splnění všech zákonem stanovených podmínek. Dospěl přitom k závěru, že o žalobě věcně jednat nemůže a žalobu je třeba odmítnout z následujících důvodů.
5. Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti:
 - Stavební úřad na základě kontrolní prohlídky konané dne 31. 10. 2017 v bytové jednotce č. 10, v bytovém domě č. p. XXX, k. ú. XXX, ul. XXX, v XXX, která je ve vlastnictví žalobkyně zjistil, že se ve dvou obytných místnostech vyskytují plísň, a to v ložnici a v dětském pokoji.
 - V reakci na shora zjištěné skutečnosti stavební úřad podle ust. § 134 odst. 2 stavebního zákona vydal dne 7. 12. 2018 výzvu, v níž vyzval: pod bodem I. vlastníky stavby prostřednictvím správce domu, jímž je Společenství vlastníků pro dům XXX, se sídlem XXX, ke zjednání nápravy, jež měla spočívat v (1) instalaci elektrického odporového systému v bytě žalobkyně, a to ve stěnách, které byly postiženy plísněmi a (2) provedení měření vlhkosti uvnitř i vně předmětné bytové jednotky po dobu 1 měsíce. Toutéž výzvou stavební úřad pod bodem II. vyzval žalobkyni k poskytnutí součinnosti při zjednání nápravy, která měla spočívat ve zpřístupnění bytové jednotky k provedení měření a následně k provedení instalace elektrického odporového systému, včetně souvisejících prací.
 - Stavební úřad obdržel v reakci na výše uvedenou výzvu písemná vyjádření některých spoluvlastníků bytového domu, mezi nimi mimo jiné od Společenství vlastníků XXX, kontrolních komisí Bytového družstva XXX, jakož i vyjádření žalobkyně. Všechna tato vyjádření byla nesouhlasná. Žalobkyně mimo jiné ve vyjádření k výzvě uvedla, že součinnost neposkytne, dokud stavební úřad neuloží Společenství vlastníků XXX povinnost nést veškeré náklady související s instalací a provozem elektrického odporového systému.
 - Stavební úřad po obdržení nesouhlasných vyjádření vydal dne 11. 2. 2019 usnesení pod č. j. MCP6 049778/2019, kterým podle ust. § 156 odst. 2 správního řádu zrušil výzvu ke zjednání nápravy, a to z důvodu, že byla vydána proti zájmům obou stran a vycházela z věcně nedostatečně zjištěného skutkového stavu.
6. Podle ust. § 65 s. ř. s. *Kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti, (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.*
7. Podle ust. § 134 odst. 2 stavebního zákona *Zjistí-li stavební úřad při kontrolní prohlídce stavby závadu nebo vyžaduje-li to přesnost a úplnost zjištění podle § 133 odst. 2, vyzve podle*

povahy věci stavebníka, osobu, která zabezpečuje odborné vedení provádění stavby a má pro tuto činnost oprávnění podle zvláštního právního předpisu (dále jen "stavbyvedoucí") nebo osobu vykonávající stavební dozor anebo vlastníka stavby, aby ve stanovené lhůtě zjednali nápravu. Stavební úřad může tyto osoby rovněž vyzvat, aby předložily potřebné doklady, například certifikáty o vhodnosti použitých stavebních výrobků. Podle odstavce 3 tohoto ustanovení, nebude-li výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, vydá stavební úřad rozhodnutí, kterým zjednaní nápravy nařídí; při provádění stavby může rozhodnout o přerušení prací a stanovit podmínky pro jejich pokračování. Hrozí-li nebezpečí z prodlení, rozhodne bez předchozí výzvy. Rozhodnutí stavebního úřadu je prvním úkonem v řízení, odvolání proti němu nemá odkladný účinek.

8. Podle ust. § 137 odst. 1 písm. a) stavebního zákona Stavební úřad může nařídit vlastníku stavby, stavebního pozemku nebo zastavěného stavebního pozemku nezbytné úpravy, jimiž se docílí, aby užívání stavby nebo jejího zařízení neohrožovalo životní prostředí, nepřiměřeně neobtěžovalo její uživatele a okolí hlukem, exhalacemi včetně zápachu, otřesy, vibracemi, účinky neionizujícího záření anebo světelným zářením. Podle odstavce 3 tohoto ustanovení, nezbytné úpravy podle odstavce 1 může stavební úřad nařídit pouze v případě, že stavba nebo zařízení nejsou postaveny a užívány v souladu s podmínkami danými povolením stavebního úřadu. Jsou-li stavba nebo zařízení postaveny a užívány v souladu s podmínkami danými povolením stavebního úřadu, může stavební úřad nařídit nezbytné úpravy podle odstavce 1 jen v případě prokazatelně významného ohrožení a za náhradu újmy, kterou by nařízené úpravy vyvolaly.
9. Soud předně konstatuje, že předmětem soudního přezkumu tak, jak jej vymezila žalobkyně v žalobě, je úkon stavebního úřadu 11. 2. 2019 č. j. MCP6 049778/2019 (jímž stavební úřad zrušil jím dříve vydanou výzvu ze dne 7. 12. 2018) a na něj navazující napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 2. 2020 č. j. MHMP 195325/2020 (jímž žalovaný rozhodnutí stavebního úřadu v části změnil a odvolání žalobkyně zamítl). Námitky žalobkyně, že rozhodnutí vychází z nedostatečně zjištěného skutkového stavu, jdou již nad rámec mantinelů předmětného soudního přezkumu, jenž žalobkyně podanou žalobou vymezila soudu. Proto námitky žalobkyně stran původce vzniku plísní (ať už by se jednalo o konkrétní osobu či stavební prvek), které dokládá znaleckými posudky, nemohl soud v tomto řízení s ohledem na daný rozsah soudního přezkumu vypořádat, námitky tohoto obsahu mají totiž své místo v jiné fázi řízení, než je fáze právě přezkoumávaná a jdou nad rámec předmětu rozhodnutí o zrušení výzvy ze dne 7. 12. 2018. Usnesení stavebního úřadu o zrušení výzvy bezprostředně předcházela nesouhlasná stanoviska všech účastníků řízení (včetně žalobkyně), kteří se k dané výzvě měli zájem vyjádřit, v důsledku čehož stavební úřad především nebyl schopen zjistit stav vlhkosti vzduchu v bytové jednotce žalobkyně, neboť tato odmítla poskytnout součinnost. Předmětem přezkumu tak zůstává pouze otázka, zda stavební úřad danou výzvu mohl zrušit a zda tak učinil zákonem předepsaným způsobem.
10. Z ust. § 134 stavebního zákona vyplývá, že výzva není rozhodnutím správního orgánu ve smyslu ust. § 65 an. s. ř. s., a nelze ji tak přezkoumávat v rámci žaloby proti rozhodnutí správního orgánu, což vyplývá jednak ze samotného ustanovení, kde je v odstavci 3 uvedeno, že nebude-li výzvě vyhověno či hrozí nebezpečí z prodlení, stavební úřad vydá rozhodnutí, a *contrario* tak výzva nemůže být rozhodnutím. Se stejným závěrem pracuje i odborná literatura: „Výzva má povahu úkonu spadajícího pod část čtvrtou správního řádu.“ [Doležal, Jiří. Nový stavební zákon v teorii a praxi a předpisy související s poznámkami. Praha: Linde, 2006, s. 246]. Ačkoliv se usnesení o zrušení výzvy na první pohled jeví, jako

rozhodnutí ve smyslu § 65 an. s. ř. s., není tomu tak, neboť se jím řízení nekončí a pouze dochází ke zrušení již dříve nesprávně (viz dále) vydané výzvy. Jinými slovy prvostupňové usnesení nezakládá, nemění, neruší nebo nedeclaruje práva či povinnosti žalobkyně. Totéž platí obdobně o samotné výzvě, k čemuž dospěla i odborná literatura: „(...) tyto úkony (vydávané podle části čtvrté správního řádu – pozn. soudu) však na rozdíl od správních rozhodnutí (správních aktů) nezasahují přímo do ničích práv, resp. se jejich prostřednictvím nezakládají, nemění ani neruší práva nebo povinnosti jmenovitě určených osob a ani se jimi v určité věci neprohláší, že taková osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá.“ [Vedral, Josef. Správní řád: komentář. Praha: Bova Polygon, 2006, s. 878]. Stejně jako nelze v rámci žaloby proti rozhodnutí správního orgánu přezkoumávat předchozí výzvu stavebního úřadu, ani na ni navazující zrušující usnesení není takto přezkoumatelné. Skutečnost, že usnesení, jímž se výzva ruší, splňuje formální náležitosti, aby se mohlo jednat o rozhodnutí ve smyslu § 65 an. s. ř. s. nic nemění na tom, že z materiálního hlediska se o rozhodnutí nejedná (viz výše). Uvedené je v souladu s odbornou literaturou: „Pro zařazení určitého úkonu správního orgánu (...) do režimu čtvrté části správního řádu není důležité jeho formální označení (...), ale materiální právní účinky.“ [Vedral, Josef. Správní řád: komentář. Praha: Bova Polygon, 2006, s. 879]

11. Soud dodává, že v daném případě byla výzva stavebního úřadu vydána v rozporu s právními předpisy. Nejednalo se totiž o rozestavěnou, ale již o dokončenou stavbu nemovitosti, v níž se nachází bytová jednotka ve vlastnictví žalobkyně. Nebylo tak na místě aplikovat ustanovení § 134 stavebního zákona. Stavební úřad mohl postupovat pouze způsobem podle ust. § 137 stavebního zákona, v jehož režimu se však žádné výzvy nevydávají. Zrušení výzvy tak byl jediný způsob, jak odstranit její nezákonnost. Jestli totiž v průběhu řízení došlo k zásahu do práv žalobkyně, tak to bylo právě předmětnou výzvou, nikoliv usnesením o jejím zrušení, kterým byl tento zásah odstraněn a které žalobkyně napadá. Žalobkyně tak nebyla úkonem stavebního úřadu (a na něj navazujícím rozhodnutím žalovaného) zkrácena na svých právech. I z tohoto důvodu je žaloba nepřipustná a z téhož důvodu soud nepřistoupil k vyzvání žalobkyně ke změně žalobního typu, neboť v důsledku absence zkrácení práv žalobkyně by nemohla být úspěšná ani žaloba na ochranu před nezákonným zásahem.
12. Soud závěrem uvádí, že oba výše zmíněné postupy (dle § 134 či § 137 stavebního zákona) stavebního úřadu jsou postupem z úřední povinnosti. Žalobkyně tak má v této věci pouze velmi omezené možnosti, jak skrze stavebně-právní předpisy dosáhnout nápravy výskytu plísní v jejím bytě, neboť na zahájení řízení podle těchto ustanovení stavebního zákona nemá právní nárok. Pro úplnost soud konstatuje, že žalobkyně měla možnost bránit se již dříve, a to postupem podle ust. § 1209 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, dle něž může přehlasovaný vlastník jednotky navrhnout soudu, aby rozhodl o záležitosti, v níž byl vlastník jednotky přehlasován na shromáždění společenství vlastníků jednotek, a to ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy se o rozhodnutí SVJ dozvěděl. Ze spisového materiálu vyplývá, že dne 13. 5. 2014 se konalo shromáždění vlastníků XXX „Společenství pro dům XXX“ a členská schůze Bytového družstva XXX, na níž bylo mimo jiné odhlasováno, že členská schůze bytového družstva a shromáždění vlastníků neschvaluje zateplení sloupů v areálu. Proti tomuto rozhodnutí mohla žalobkyně brojít postupem podle ust. § 1209 občanského zákoníku, avšak neučinila tak. Neaktivitu žalobkyně v této věci nelze zhojit tím, že se žalobkyně bude domáhat po stavebním úřadu, aby spoluvlastníkům bytového domu uložil povinnost provést úpravy domu, neboť nakládání s rozpočtem SVJ a

bytového družstva je v kompetenci jejich orgánů, nikoliv stavebního úřadu (výjimkou jsou samozřejmě situace, které předvídá zákonodárce v ust. § 134 a 137 stavebního zákona).

13. Na základě shora uvedeného Městský soud v Praze žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., jako nepřipustnou.
14. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.
15. O vrácení soudního poplatku soud rozhodl pod výrokem III. podle § 10 odst. 3 věta poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, podle kterého soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, byl-li návrh na zahájení řízení odmítnut před prvním jednáním. Žalobkyně na soudním poplatku zaplatila 3 000 Kč, z účtu soudu jí tak bude k rukám právní zástupkyně vyplacena tato částka.
16. Výrokem IV. soud uložil právní zástupkyni žalobkyně, aby sdělila číslo účtu, na který má být vrácen již zaplacený soudní poplatek. V případě, že číslo účtu žalobkyně soudu nesdělí či se nepodaří vyplátit částku na sdělenou adresu, má se za to, že žalobkyně neposkytla součinnost potřebnou ke splnění dluhu a nedojde k prodlení věřitele.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 15. února 2022

JUDr. Ludmila Sandnerová, v. r.

předsedkyně senátu